Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

19. september 2019*

»Præjudiciel forelæggelse – handelspolitik – antidumpingtold – import af cykler afsendt fra Indonesien, Malaysia, Sri Lanka og Tunesien – udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes på importen af cykler med oprindelse i Kina, til også at omfatte disse lande – gennemførelsesforordning (EU) nr. 501/2013 – gyldighed – formaliteten – sagsøgeren i hovedsagen har ikke anlagt et annullationssøgsmål – forretningsmæssigt forbundet importør – kompetence med hensyn til annullationssøgsmål – forordning (EF) nr. 1225/2009 – artikel 13 – omgåelse – artikel 18 – manglende samarbejde – bevis – en række indicier«

I sag C-251/18,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Rechtbank Noord-Holland (retten i første instans i provinsen Noordholland, Nederlandene) ved afgørelse af 6. april 2018, indgået til Domstolen den 12. april 2018, i sagen

Trace Sport SAS

mod

Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven,

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, M. Vilaras, og dommerne K. Jürimäe (refererende dommere), D. Šváby, S. Rodin og N. Piçarra,

generaladvokat: G. Pitruzzella,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

– den nederlandske regering ved K. Bulterman og A.M. de Ree, som befuldmægtigede,

– Rådet for Den Europæiske Union ved H. Marcos Fraile og B. Driessen, som befuldmægtigede, bistået af avocate N. Tuominen,

– Europa-Kommissionen ved S. Noë og M. França, som befuldmægtigede,

* Processprog: nederlandsk.

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 9. april 2019,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører gyldigheden af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 501/2013 af 29. maj 2013 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 990/2011 over for importen af cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina, til også at omfatte importen af cykler afsendt fra Indonesien, Malaysia, Sri Lanka og Tunesien, uanset om varen er angivet med oprindelse i Indonesien, Malaysia, Sri Lanka og Tunesien (EUT 2013, L 153, s. 1, herefter »den omtvistede forordning«), for så vidt som denne forordning vedrører Kelani Cycles (Pvt) Ltd og Creative Cycles (Pvt) Ltd, to eksporterende producenter af cykler med hjemsted i Sri Lanka.

2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem Trace Sport SAS og Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven (afgifts- og toldmyndighed, kontoret i Eindhoven, Nederlandene (herefter »Inspecteur«) vedrørende lovligheden af to betalingspåkrav vedrørende told for import af cykler med oprindelse i og afsendt fra Sri Lanka.

Retsforskrifter

Grundforordningen

3 På tidspunktet for vedtagelsen af den omtvistede forordning var de bestemmelser, der regulerede Den Europæiske Unions vedtagelse af antidumpingforanstaltninger, indeholdt i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT 2009, L 343, s. 51), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1168/2012 af 12. december 2012 (EUT 2012, L 344, s. 1) (herefter »grundforordningen«).

4 Grundforordningens artikel 13 med overskriften »Omgåelse« havde følgende ordlyd:

»1. Antidumpingtold, der er indført i henhold til denne forordning, kan udvides til også at gælde for indførsel fra tredjelande af samme vare, uanset om denne er let ændret, eller indførsel af samme vare i let ændret stand fra det land, der er omfattet af foranstaltninger, eller dele deraf, når gældende foranstaltninger omgås. Antidumpingtold, der ikke er højere end den restantidumpingtold, der er indført i henhold til artikel 9, stk. 5, kan udvides til også at gælde for indførsel fra selskaber, der nyder fordel af individuelle toldsatser, i de lande, der er omfattet af foranstaltninger, når de gældende foranstaltninger omgås. Omgåelse defineres som en ændring i mønstret for handelen mellem tredjelande og Fællesskabet eller mellem individuelle selskaber i det land, der er omfattet af foranstaltninger, og Fællesskabet, som skyldes praksis, forarbejdning eller bearbejdning, for hvilken der ikke foreligger nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomiske begrundelse ud over indførelsen af tolden, og hvor der foreligger beviser for skade eller for, at toldens afhjælpende virkninger undergraves med hensyn til priserne på og/eller mængderne af samme vare, samt hvor der foreligger bevis for dumping i forhold til de tidligere fastslåede normale værdier for samme eller lignende varer, om fornødent i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 2.

Den i første afsnit omhandlede praksis, forarbejdning eller bearbejdning omfatter bl.a. let ændring af den pågældende vare med henblik på at kunne henføre varen under toldkoder, som normalt ikke er omfattet af foranstaltningerne, såfremt ændringen ikke indebærer en ændring af dens væsentlige kendetegn, forsendelse af den af foranstaltninger omfattede vare via tredjelande, eksportørernes eller

producenternes omorganisering af deres salgsmønstre og -kanaler i det land, der er omfattet af foranstaltninger, med henblik på senere at få udført deres varer til Fællesskabet gennem producenter, som nyder fordel af en lavere individuel toldsats end den, der gælder for fabrikanternes varer, og under de omstændigheder, der er anført i stk. 2, samling af dele gennem en samleproces i Fællesskabet eller et tredjeland.

2. En samleproces i Fællesskabet eller i et tredjeland anses for at indebære en omgåelse af gældende foranstaltninger, hvis:

a) processen er påbegyndt eller udvidet væsentligt siden eller umiddelbart forud for indledningen af antidumpingundersøgelsen, og de pågældende dele hidrører fra det land, der er omfattet af foranstaltningerne, og

b) delene udgør mindst 60% af den samlede værdi af de dele, der indgår i den samlede vare, dog således at omgåelse under ingen omstændigheder anses for at finde sted, når værditilvæksten til de indførte dele i løbet af samle- og eller færdiggørelsesprocessen overstiger 25% af fremstillingsomkostningerne, og

c) virkningerne af tolden undergraves med hensyn til priserne på og/eller mængderne af samme vare hidrørende fra en samleproces, og der foreligger bevis for dumping i forhold til de tidligere fastslåede normalværdier for samme eller lignende varer.

3. Undersøgelser i henhold til denne artikel iværksættes på Kommissionens initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat eller enhver interesseret part på grundlag af tilstrækkelige beviser vedrørende de faktorer, der er omhandlet i stk. 1. Undersøgelserne iværksættes efter konsultationer i det rådgivende udvalg ved en forordning udstedt af Kommissionen, hvori det også kan pålægges toldmyndighederne at gøre indførslen til genstand for registrering i henhold til artikel 14, stk. 5, eller at anmode om garantier. Undersøgelserne udføres af Kommissionen, som kan bistås af toldmyndighederne, og undersøgelserne afsluttes inden for ni måneder. Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at det er berettiget at udvide foranstaltningerne, vedtages dette af Rådet på forslag fra Kommissionen efter konsultation i det rådgivende udvalg. Forslaget vedtages af Rådet, medmindre dette ved simpelt flertal beslutter at forkaste forslaget inden for en frist på en måned, efter at Kommissionen har forelagt det. Udvidelsen gælder fra den dato, på hvilken der blev foretaget registrering i henhold til artikel 14, stk. 5, eller den dato, på hvilken der anmodedes om garantier. De relevante procedurebestemmelser i denne forordning finder med hensyn til indledning og gennemførelse af undersøgelser anvendelse på nærværende artikel.

4. Indførte varer skal ikke registreres i henhold til artikel 14, stk. 5, og er ikke omfattet af foranstaltninger, når de forhandles af selskaber, der nyder fordel af fritagelser. Behørigt dokumenterede anmodninger om fritagelser indgives inden for de frister, der fastsættes i Kommissionens forordning om indledning af undersøgelsen. Når den praksis, forarbejdning eller bearbejdning, der udgør omgåelse, finder sted uden for Fællesskabet, kan der indrømmes fritagelser til producenter af den pågældende vare, som kan påvise, at de ikke er forbundet til nogen af de af foranstaltningerne omfattede producenter, og for hvilke det findes, at de ikke er involveret i omgåelse som defineret i stk. 1 og 2 i nærværende artikel. Når den praksis, forarbejdning eller bearbejdning, der udgør omgåelse, finder sted inden for Fællesskabet, kan der indrømmes fritagelser til importører, som kan påvise, at de ikke er forbundet til de producenter, der er omfattet af foranstaltningerne.

Disse fritagelser indrømmes ved afgørelse truffet af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg eller ved Rådets afgørelse om at indføre foranstaltninger og er gyldige i den periode og på de betingelser, der er anført deri.

[…]«

5 Grundforordningens artikel 18, stk. 1, bestemte som følger:

»I tilfælde, hvor en af de berørte parter nægter at give adgang til nødvendige oplysninger eller undlader at meddele dem inden for de frister, der er fastsat i denne forordning, eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der træffes foreløbige eller endelige afgørelser, positive eller negative, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger […]«

Antidumpingforordningerne vedrørende cykler og den omtvistede forordning

6 Rådet for Den Europæiske Union indførte i 1993 en endelig antidumpingtold på 30,6% på import til Unionen af cykler med oprindelse i Kina. Denne told blev efterfølgende fastholdt på det samme niveau. I 2005 blev tolden forhøjet til en sats på 48,5%. Den blev fastholdt på det sidstnævnte niveau ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 990/2011 af 3. oktober 2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1225/2009 (EUT 2011, L 261, s. 2).

7 Efter en klage vedtog Kommissionen den 25. september 2012 forordning (EU) nr. 875/2012 af 25. september 2012 om indledning af en undersøgelse vedrørende den mulige omgåelse af de antidumpingforanstaltninger, der indførtes ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 990/2011 på importen af cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina ved import af cykler afsendt fra Indonesien, Malaysia, Sri Lanka og Tunesien, uanset om varen er angivet med oprindelse i Indonesien, Malaysia, Sri Lanka og Tunesien, og om at gøre denne import til genstand for registrering (EUT 2012, L 258, s. 21).

8 Efter denne undersøgelse vedtog Rådet den 29. maj 2013 den omtvistede forordning.

9 Det fremgår af 22. betragtning til forordningen, at Kommissionen aflagde kontrolbesøg hos seks srilankanske virksomheder, heriblandt Kelani Cycles.

10 I 35.-42. betragtning til den nævnte forordning anførte Rådet med hensyn til de srilankanske virksomheders samarbejdsvilje i det væsentlige, at blandt de seks srilankanske virksomheder, der havde indsendt fritagelsesanmodninger i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 4, blev kun tre betragtet som samarbejdsvillige. For disse tre virksomheder, idet en af dem havde trukket sin fritagelsesanmodning tilbage, og samarbejdsviljen hos de to andre ikke havde været tilstrækkelig, blev konklusionerne baseret på de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18.

11 I 58. betragtning til den omtvistede forordning konkluderede Rådet, at der forelå en ændring i handelsmønstret mellem Sri Lanka og Unionen som omhandlet i grundforordningens artikel 13, stk. 1.

12 Rådet analyserede i 77.-82. betragtning til den omtvistede forordning karakteren af den omgåelsespraksis, der lå til grund for denne ændring i handelsmønstret mellem dette tredjeland og Unionen.

13 Med hensyn til omladningspraksissen fremgår følgende af 77.-79. betragtning til denne forordning:

»(77) Eksporten fra de srilankanske virksomheder, der oprindeligt var samarbejdsvillige, udgjorde 69% af den samlede srilankanske eksport til Unionen i [referenceperioden fra den 1.9.2011 til den 31. august 2012]. For tre af de seks oprindeligt samarbejdsvillige virksomheder blev der som led i undersøgelsen ikke konstateret omladning. For den resterende eksport til Unionen pågik der ikke samarbejde, jf. betragtning 35-42.

(78) Ud fra ændringen i handelsmønstret, jf. konklusionen i betragtning 58, mellem Sri Lanka og Unionen, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 1, og den kendsgerning, at ikke alle srilankanske producenter/eksportører gav sig til kende og samarbejdede, kan det konkluderes, at eksporten fra disse producenter/eksportører kan tilskrives omladningspraksis.

(79) Det blev således bekræftet, at der fandt omladning sted af varer med oprindelse i Kina via Sri Lanka.«

14 Rådet anførte i 81. og 82. betragtning til den omtvistede forordning, at der ikke var blevet konstateret samleprocesser som omhandlet i grundforordningens artikel 13, stk. 2.

15 I 92., 96. og 110. betragtning til den omtvistede forordning konstaterede Rådet for det første ikke nogen anden gyldig grund eller økonomisk begrundelse for omladningen og samleprocesserne end undgåelse af de gældende antidumpingforanstaltninger, for det andet en undergravning af disse foranstaltningers afhjælpende virkninger, og for det tredje dumping i forhold til den normale værdi, som tidligere blev fastslået.

16 Under disse omstændigheder fastslog Rådet i 115. betragtning til den omtvistede forordning, at der forelå omgåelse som omhandlet i grundforordningens artikel 13, stk. 1, ved omladning via Sri Lanka.

17 Ifølge den omtvistede forordnings artikel 1, stk. 1, blev den endelige antidumpingtold på 48,5%, som er foreskrevet i artikel 1, stk. 2, i gennemførelsesforordning nr. 990/2011, udvidet til omfatte importen af cykler afsendt fra Sri Lanka, uanset om de er angivet med oprindelse i dette land. I henhold til den omtvistede forordnings artikel 1, stk. 3, opkræves den udvidede told på samme import, der er registreret i overensstemmelse med forordning nr. 875/2012.

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

18 I perioderne fra henholdsvis den 27. september til og med den 15. oktober 2012 og fra den 13. februar til og med den 21. maj 2013 udfærdigede to toldrepræsentanter, på vegne af en importør af cykler med hjemsted i Frankrig, dvs. Trace Sport, toldangivelser i Nederlandene med henblik på at bringe cykler afsendt fra Sri Lanka i fri omsætning. I samtlige disse toldangivelser var srilankanske eksporterende producenter, nemlig henholdsvis Creative Cycles eller Kelani Cycles, anført som eksportører af cyklerne.

19 Efter en række efterfølgende kontroller af gyldigheden af de nævnte angivelser fandt Inspecteur, at der skulle betales en antidumpingtold på 48,5% for de angivne cyklers overgang til fri omsætning for perioden fra den 27. september 2012 til og med den 5. juni 2013.

20 Den 27. februar og den 29. april 2014 udstedte Inspecteur således to betalingspåkrav på henholdsvis 229 990,88 EUR og 234 275,37 EUR.

21 Ved to afgørelser af 24. september2015 bekræftede Inspecteur disse påkrav og gav ikke Trace Sport medhold i de klager, som dette selskab havde indgivet til anfægtelse af disse.

22 Trace Sport har for den forelæggende ret anfægtet disse to afgørelser.

23 Den forelæggende ret har fremhævet, at i modsætning til, hvad Trace Sport har hævdet for denne retsinstans, finder den omtvistede forordning anvendelse på tvisten i hovedsagen.

24 Den forelæggende ret har til gengæld rejst spørgsmålet om gyldigheden af denne forordning, henset til de argumenter, som Trace Sport har fremført for den, og som er støttet på dom af 26. januar 2017, Maxcom mod City Cycle Industries (C-248/15 P, C-254/15 P og C-260/15 P, EU:C:2017:62). Ifølge

Trace Sport kunne Rådet ikke af de oplysninger, som det rådede over, udlede, at der havde fundet omladning sted i Sri Lanka, eller at Kelani Cycles og Creative Cycles var involveret heri. I retsmødet for samme retsinstans har Trace Sport endvidere fremhævet, at selskabet havde anmodet om en høring ved Kommissionen for at kunne fremlægge sagsakter, som oprindeligt var blevet fremlagt af Kelani Cycles, og som Kommission have afvist at tage i betragtning.

25 Den forelæggende ret har anført, at Kelani Cycles i 39. og 42. betragtning til den omtvistede forordning blev anset for ikke at have samarbejdet, mens Creative Cycles, som ikke er udtrykkeligt nævnt i denne forordning, skal anses for at være blandt de srilankanske eksporterende producenter, som er omhandlet i 78. betragtning til denne forordning, som ikke har givet sig til kende. Rådet baserede sin konklusion om, at disse eksporterende producenter deltog i omladning, på en konstatering af en ændring af handelsmønstret mellem Sri Lanka og Unionen og af manglende samarbejde fra de nævnte eksporterende producenters side. I dom af 26.1.2017, Maxcom mod City Cycle Industries (C-248/15 P, C-254/15 P og C-260/15 P, EU:C:2017:62), fastslog Domstolen imidlertid, at Rådet ikke af de oplysninger, det rådede over, med føje kunne udlede, at der forelå omladningspraksis i Sri Lanka. Ifølge den forelæggende ret gælder den konklusion, som Domstolen i den nævnte dom nåede frem til hvad angår den eksporterende producent City Cycle Industries, ligeledes for Kelani Cycles og Creative Cycles.

26 Den forelæggende ret, som imidlertid har anført, at den omtvistede forordnings artikel 1, stk. 1 og 3, kun er blevet annulleret i forhold til City Cycle Industries, og at det fremgår af præmis 185 i dom af 4. februar 2016, C & J Clark International og Puma (C-659/13 og C-34/14, EU:C:2016:74), at denne annullation ikke betyder, at denne forordning også er ugyldig i forhold til andre eksporterende producenter, er af den opfattelse, at det er nødvendigt at forelægge Domstolen et spørgsmål om gyldigheden af denne forordning i forhold til Kelani Cycles og Creative Cycles.

27 Det er på denne baggrund, at Rechtbank Noord-Holland (retten i første instans i provinsen Noordholland, Nederlandene) har besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Er [den omtvistede forordning] gyldig, for så vidt den vedrører [den eksporterende producent] Kelani Cycles?

2) Er [den omtvistede forordning] gyldig, for så vidt den vedrører [den eksporterende producent] Creative Cycles?«

Formaliteten vedrørende anmodningen om præjudiciel afgørelse

28 Den nederlandske regering, Rådet og Kommissionen har i sine indlæg for Domstolen givet udtryk for tvivl med hensyn til, om denne anmodning om præjudiciel afgørelse kan antages til realitetsbehandling, henset til den retspraksis, som følger af dom af 9. marts 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90, præmis 13, 14 og 16), af 15. februar 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, præmis 30 og 37), og af 4. februar 2016, C & J Clark International og Puma (C-659/13 og C-34/14, EU:C:2016:74, præmis 56), med den begrundelse, at Trace Sport uden nogen tvivl ville have kunnet anlægge et annullationssøgsmål ved Unionens retsinstanser til prøvelse af den omtvistede forordning i henhold til artikel 263, stk. 4, TEUF.

29 Det følger i denne forbindelse af fast retspraksis, at det almindelige princip, der sikrer enhver borger retten til – inden for rammerne af et søgsmål anlagt til prøvelse af en for denne bebyrdende national foranstaltning – at påberåbe sig ugyldigheden af den EU-retsakt, der tjener som hjemmel for denne foranstaltning, ikke er til hinder for, at en sådan ret gøres betinget af, at vedkommende ikke har gjort brug af retten til at anlægge direkte søgsmål ved Unionens retsinstanser med påstand om annullation af denne i henhold til artikel 263 TEUF. Det er dog kun i det tilfælde, hvor det kan lægges til grund,

at en person uden nogen tvivl kunne have anlagt sag med påstand om annullation af den omhandlede retsakt, at denne person er afskåret fra at påberåbe sig ugyldigheden af denne for den kompetente nationale ret (dom af 4.2.2016, C & J Clark International og Puma, C-659/13 og C-34/14, EU:C:2016:74, præmis 56 og den deri nævnte retspraksis).

30 Det er således kun i det tilfælde, at det kan lægges til grund, at Trace Sport uden nogen tvivl havde kompetence til at anlægge et søgsmål om annullation af den omtvistede forordning i henhold til artikel 263, stk. 4, TEUF, at selskabet er afskåret fra at påberåbe sig ugyldigheden af denne forordning for den forelæggende ret.

31 Det skal indledningsvis konstateres, at betalingen af den antidumpingtold, der blev udvidet ved den omtvistede forordning, pålægges de berørte erhvervsdrivende såsom Trace Sport i medfør af retsakter vedtaget af de kompetente nationale myndigheder. Det følger heraf, at det ikke kan antages, at den omtvistede forordning åbenbart ikke omfattede gennemførelsesforanstaltninger som omhandlet i artikel 263, stk. 4, sidste sætningsled, TEUF (jf. analogt dom af 18.10.2018, Rotho Blaas, C-207/17, EU:C:2018:840, præmis 38 og 39).

32 Det er således kun i det tilfælde, at det kan lægges til grund, at en importør som Trace Sport uden nogen tvivl er umiddelbart og individuelt berørt af den omtvistede forordning som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF, at importøren er afskåret fra at påberåbe sig ugyldigheden af forordningen for de forelæggende retter.

33 I denne forbindelse bemærkes, at forordninger om antidumpingtold er almengyldige, idet de finder anvendelse på de pågældende erhvervsdrivende i al almindelighed (dom af 4.2.2016, C & J Clark International og Puma, C-659/13 og C-34/14, EU:C:2016:74, præmis 58 og den deri nævnte retspraksis).

34 Det samme gør sig af de samme grunde gældende for en forordning såsom den omtvistede forordning, der udvider en antidumpingtold som følge af omgåelse. En sådan forordning har nemlig til formål at udvide anvendelsesområdet for en antidumpingtold, der er indført ved en forordning såsom den i den foregående præmis omhandlede.

35 Det fremgår imidlertid af Domstolens praksis, at en operatør kan være umiddelbart og individuelt berørt af en forordning, der indfører en antidumpingtold. Domstolen har således i sin praksis identificeret visse kategorier af erhvervsdrivende, der kan berøres individuelt af en forordning om indførelse af en antidumpingtold, uden at dette berører andre erhvervsdrivendes mulighed for at være individuelt berørt som følge af visse egenskaber, som er særlige for dem, og som kendetegner dem i forhold til alle andre personer (dom af 4.2.2016, C & J Clark International og Puma, C-659/13 og C-34/14, EU:C:2016:74, præmis 59; jf. ligeledes i denne retning dom af 16.5.1991, Extramet Industrie mod Rådet, C-358/89, EU:C:1991:214, præmis 16).

36 I henhold til Domstolens praksis kan følgende personer være individuelt berørt af en forordning, der indfører antidumpingtold: for det første de producenter og eksportører af den pågældende vare, som på grundlag af oplysninger om deres forretningsforhold hævdes at have gjort sig skyldige i dumping, for det andet de importører af den pågældende vare, hvis videresalgspriser er lagt til grund ved fastsættelsen af eksportpriserne, og som derfor er berørt af konstateringerne om, at der foreligger dumping, og for det tredje importører, der er forretningsmæssigt forbundet med eksportører af den omhandlede vare, bl.a. når eksportprisen er blevet fastlagt på grundlag af disse importørers videresalgspriser på markedet i Unionen, samt når selve antidumpingtolden beregnes på grundlag af disse videresalgspriser (dom af 4.2.2016, C & J Clark International og Puma, C-659/13 og C-34/14, EU:C:2016:74, præmis 60-62 og den deri nævnte retspraksis).

37 Det følger af denne retspraksis, at en egenskab af importør, endog forretningsmæssigt forbundet med eksportørerne af den omhandlede vare, ikke i sig selv er tilstrækkelig til at fastslå, at en importør er individuelt berørt af en forordning, der indfører en antidumpingtold. Tværtimod forudsætter en individualisering af en importør, endog forretningsmæssigt forbundet med de pågældende eksportører, at det godtgøres, at der er blevet taget hensyn til oplysninger om importørens erhvervsmæssige virksomhed, når det fastslås, at der foreligger dumping eller, når dette ikke er tilfældet, at det godtgøres, at der foreligger andre visse egenskaber, som er særlige for ham, og som kendetegner ham i forhold til alle andre personer.

38 På baggrund af den pågældende retspraksis kan det ikke udelukkes, at en importør af den omhandlede vare ved at godtgøre, at der foreligger visse egenskaber, som er særlige for ham, og som kendetegner ham i forhold til alle andre personer, kan anses for at være individuelt berørt af en forordning om udvidelse af en antidumpingtold som følge af omgåelse såsom den omtvistede forordning.

39 Den nederlandske regering, Rådet og Kommissionen har i deres indlæg for Domstolen anført, at dette er tilfældet med Trace Sport. I denne forbindelse har de fremhævet for det første, at Trace Sport er et selskab, der er etableret i Frankrig, og hvis ejer, en fysisk person, ligeledes gennem nogle offshoreselskaber ejer 50% af kapitalen i såvel Kelani Cycles som Creative Cycles. Disse sidstnævnte selskaber, som er producenter/eksportører, havde uden tvivl kunnet anlægge sag med påstand om annullation af den omtvistede forordning. Endvidere blev Kelani Cycles oprettet med henblik på at overtage Creative Cycles aktiviteter. For det andet havde Trace Sport kendskab til den undersøgelse, der omfattede Kelani Cycles, hvilket bevidnes af selskabets resultatløse forsøg på at fremlægge visse sagsakter for Kommissionen, som Kelani Cycles forinden havde fremlagt for denne institution.

40 Endvidere har Kommissionen anført, at Trace Sport samt Kelani Cycles og Creative Cycles er involveret i svig med told og antidumpingtold.

41 Disse omstændigheder er, såfremt de anses for godtgjort, imidlertid ikke tilstrækkelige til at fastslå, at Trace Sport uden nogen tvivl var individuelt berørt af den omtvistede forordning som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF.

42 Selv om Trace Sport er importør af de omhandlede varer, deltog selskabet dog ikke i undersøgelsen og er således overhovedet ikke nævnt i den omtvistede forordning. Den omstændighed alene, at selskabet havde kendskab til den undersøgelse, som omfattede Kelani Cycles, og at selskabet sandsynligvis delte visse oplysninger med sidstnævnte selskab, er ikke tilstrækkeligt til at fastslå, at Trace Sport har egenskaber, som er særlige for selskabet, og som kendetegner det i forhold til alle andre personer.

43 Trace Sports egenskab af importør af de i hovedsagen omhandlede varer og selskabets eventuelle tilhørsforhold til samme koncern som en eksporterende producent, der har deltaget i undersøgelsen, kan ikke føre til en anden konklusion, henset til betragtningerne i denne doms præmis 37 og 38.

44 På baggrund af ovenstående betragtninger skal det konkluderes, at det på baggrund af de oplysninger, som Domstolen råder over, ikke kan lægges til grund, at Trace Sport uden nogen tvivl havde kompetence til at anlægge et søgsmål med påstand om annullation af den omtvistede forordning i henhold til artikel 263, stk. 4, TEUF.

45 Det følger heraf, at anmodningen om præjudiciel afgørelse kan antages til realitetsbehandling.

Om de præjudicielle spørgsmål

46 Med spørgsmålene, som skal behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om den omtvistede forordning er ugyldig, for så vidt som den finder anvendelse på importen af cykler afsendt fra Sri Lanka, uanset om varerne er angivet med oprindelse i Sri Lanka.

47 I denne forbindelse skal det indledningsvis bemærkes for det første, at det fremgår af Domstolens praksis, at Unionens institutioner inden for den fælles handelspolitik og ganske særligt med hensyn til handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger har et vidt skøn som følge af kompleksiteten af de økonomiske, politiske og retlige situationer, de skal undersøge. Hvad angår domstolsprøvelsen af et sådant skøn skal den således begrænses til en kontrol af, at formforskrifterne er overholdt, at de faktiske omstændigheder, på grundlag af hvilke det anfægtede valg er foretaget, er materielt rigtige, at der ikke er foretaget en åbenbart urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder, og at der ikke foreligger magtfordrejning (dom af 16.2.2012, Rådet og Kommissionen mod Interpipe Niko Tube og Interpipe NTRP, C-191/09 P og C-200/09 P, EU:C:2012:78, præmis 63, og den deri nævnte retspraksis, og af 26.1.2017, Maxcom mod City Cycle Industries, C-248/15 P, C-254/15 P og C-260/15 P, EU:C:2017:62, præmis 56).

48 Hvad dernæst angår bevisbyrden med hensyn til omgåelse i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 1, skal fire betingelser være opfyldt, for at det kan fastslås, at der er tale om omgåelse af antidumpingforanstaltningerne. For det første skal der være en ændring i mønstret for handelen mellem et tredjeland og Unionen eller mellem individuelle selskaber i det land, der er omfattet af foranstaltninger, og Unionen. For det andet skal denne ændring skyldes praksis, forarbejdning eller bearbejdning, for hvilken der ikke foreligger nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af tolden. For det tredje skal der foreligge beviser for, at EU-erhvervsgrenen led skade, eller for, at toldens afhjælpende virkninger undergraves. For det fjerde skal der foreligge bevis for dumping.

49 I henhold til forordningens artikel 13, stk. 3, påhviler det Kommissionen at iværksætte en undersøgelse på grundlag af tilstrækkelige beviser, der umiddelbart viser, at der er tale om omgåelsespraksis. I henhold til Domstolens praksis fastslår denne bestemmelse princippet om, at det påhviler EU-institutionerne at bevise, at der foreligger omgåelse (dom af 26.1.2017, Maxcom mod City Cycle Industries, C-248/15 P, C-254/15 P og C-260/15 P, EU:C:2017:62, præmis 58 og den deri nævnte retspraksis).

50 Endelig bemærkes på baggrund af grundforordningens artikel 18 og Domstolens praksis, at det i tilfælde af, at en del af eller alle de eksporterende producenters samarbejder utilstrækkeligt eller slet ikke samarbejder, har EU-institutionerne ret til på grundlag af en række samstemmende indicier at fastslå, at der er tale om omgåelse, i hvilken forbindelse det skal præciseres, at disse indicier skal tilsigte at godtgøre, at de fire betingelser, der er nævnt i denne forordningens artikel 13, stk. 1, som anført i denne doms præmis 48, er opfyldt. Der består derimod ikke nogen lovsformodning, der gør det muligt direkte af en berørt parts manglende samarbejdsvilje at udlede, at der er tale om en sådan omgåelse (jf. i denne retning dom af 26.1.2017, Maxcom mod City Cycle Industries, C-248/15 P, C-254/15 P og C-260/15 P, EU:C:2017:62, præmis 65, 66, 68 og 69 og den deri nævnte retspraksis).

51 I det foreliggende tilfælde foretog Rådet for så vidt angår omgåelsen af antidumpingforanstaltningerne ved omladning via Sri Lanka i 77.-79. betragtning til den omtvistede forordning en undersøgelse af den anden af de fire betingelser, der er anført i denne doms præmis 48. I 77. betragtning til den omtvistede forordning, angav Rådet først, at for tre af de seks virksomheder, der oprindeligt samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, blev der som led i undersøgelsen ikke konstateret omladning. For den resterende eksport til Unionen præciserede Rådet, at der ikke var pågået noget samarbejde. Dernæst anførte Rådet i 78. betragtning til denne forordning for det første, at ændringen i handelsmønstret mellem Sri Lanka og Unionen var blevet fastslået i 58. betragtning til forordningen og for det andet, at ikke alle de srilankanske eksporterende producenter gav sig til kende og havde samarbejdet. Rådet konkluderede på denne baggrund, at eksporten til Unionen fra disse eksporterende producenter kunne »tilskrives« omladningspraksis. Endelig fastslog Rådet i 79. betragtning til samme forordning, at det blev bekræftet, at der fandt omladning sted af varer med oprindelse i Kina via Sri Lanka.

52 Konklusionen med hensyn til forekomsten af omladning vedrører derfor alle de eksporterende producenter, der havde nægtet at samarbejde, og bygger på to konstateringer, nemlig dels en ændring i handelsmønstret, dels manglende samarbejdsvilje hos en del af de eksporterende producenter.

53 Disse to konstateringer gør det imidlertid ikke muligt at konkludere, at der forelå en omladningspraksis i Sri Lanka. For det første kunne Rådet nemlig ikke alene af den manglende samarbejdsvilje hos en del af de eksporterende producenter med føje udlede, at der forelå en sådan praksis. For det andet gælder, at da ændringen i mønstret for handelen er den første af de fire betingelser, som skal være opfyldt, for at det med føje kan fastslås, at der foreligger omgåelse, kunne Rådet ikke basere sig på en konstatering af, at en sådan omgåelse foreligger, som et indicium for, at den anden af disse fire betingelser, hvorefter en sådan ændring skal følge af omgåelsespraksis, var opfyldt (jf. i denne retning dom af 26.1.2017, Maxcom mod City Cycle Industries, C-248/15 P, C-254/15 P og C-260/15 P, EU:C:2017:62, præmis 76 -78).

54 Følgelig skal de forelagte spørgsmål besvares med, at den omtvistede forordning er ugyldig, for så vidt som den finder anvendelse på import af cykler afsendt fra Sri Lanka, uanset om varen er angivet med oprindelse i Sri Lanka.

Sagsomkostninger

55 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Fjerde Afdeling) for ret:

Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 501/2013 af 29. maj 2013 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 990/2011 over for importen af cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina, til også at omfatte importen af cykler afsendt fra Indonesien, Malaysia, Sri Lanka og Tunesien, uanset om varen er angivet med oprindelse i Indonesien, Malaysia, Sri Lanka og Tunesien, er ugyldig, for så vidt som den finder anvendelse på import af cykler afsendt fra Sri Lanka, uanset om varen er angivet med oprindelse i Sri Lanka.

Underskrifter